

Klára Römerová

Příroda v zimě

V zimě jezdím nejraději s maminkou a našimi známými na chatu do Jizerských hor. Zimní krajina je tu nádherně pohádková.

Zářivě bílá pěna tajemně ukrývá vše, co se před ní nestačilo schovat, a dělá široké okolí velice okouzlující. Namrzlý třpytivý sníh na střeše chaty je jako zdobení na perníkové chaloupce, kterou o Vánocích s maminkou a babičkou pečeme. Cesty, po kterých v létě jezdíváme na kolech, nemají konec ani začátek a sotva se pod bílou peřinou dají rozpoznat. Projdu-li lesní cestou, nedá se přehlédnout zrcadlově zamrzlý rybník lesknoucí se zářivě do všech stran. Zima kouzlí.

Pokaždé, když provádím obchůzku, ať vím, zda se něco změnilo, v čem je letošní zima jiná než ta předešlá, obejitím lesa má exkurze nekončí. Zimní terén je při dlouhých trasách dosti náročný. Když z nebe padají sněhové vločky, mění se lesní porost v nádherně obrovské sněhuláky stojící v řadách jako vojáci.

Čistá bělost mě uchvátila, ale oblaka velmi rychle tmavnou a já se plouživými kroky vracím zpátky k chatě. Držím ruce před sebou, abych mohla pozorovat neobyčejné vločky co nejvíce zblízka. Každá vločka, co mi přistane na rukavicích, je jedinečný originál. Za hustého sněžení mě čeká posledních pár metrů k našemu prázdninovému obydlí, které poznávám pouze podle hrnce, který má náš sněhulák stojící hned u branky na hlavě. On sám splývá s bělostnou přírodou.

Utíkám, abych se mohla schovat a zahřát. Jsem příjemně unavená. Při praskání dřeva v kamnech se budu na tu romantiku dívat z okna.

.....

Tereza Pavlíčková

Moje oblíbené místo

Mým nejoblíbenějším místem, kde trávím každé letní prázdniny, je chalupa u babičky a dědy v malé vsi Srbce. Vesnice se nachází na rozhraní labské nížiny a Českomoravské vysočiny v blízkosti lesů a zajímavých přírodních úkazů.

Každé ráno mě probouzí ptáčky, kteří zpívají pokaždé jinou písničku. Čekám, až se trávy dotknou první sluneční paprsky, abych mohla jít se psem Jessie do nedalekého lesa na naše oblíbená místa. Již z dálky slyším šumění lesa a cítím vůni jehličí. Sedneme si na paloučku, který je po ránu posetý kapkami rosy a září jako noční obloha. Jsme potichu a posloucháme zvuky lesa. Nedaleko jsme zahlédli srnu, mravenci pilně dostavují svůj

hrad a veverka vesele poskakují ze stromu na strom. Jessie netrpělivě pobíhá a pobízí mě, abychom pokračovali v cestě.

Podél potůčku dojdeme až na kraj lesa a vydáme se po kamenité cestě k rybníku. Rybník působí klidně, ale strašidelně. Z rákosí se ozývají hlasy žab a po vodě pluje vznešeně celá labutí rodinka. Vrby se sklánějí nad hladinou, jako by se zhlížely v zrcadle.

Cestou zpátky se ještě zastavíme na louce, jež je plná lučních květů, které se tyčí k nebi jako rozzářené hvězdičky. Lehnu si chvíli do trávy a pozoruji tu nádheru. Sluníčko se na mě z oblohy krásně směje, motýlci si hrají na honěnou a broučci se snaží vylézt na stéblo trávy.

Večer, když sluníčko zapadne za kopec a na hvězdné nebe vyjde měsíc, uléhám do postele a vím, že zítra mě bude čekat opět krásný den.

.....

Dominika Lambertyová **Na Šumavě**

Nejraději jezdím na Šumavu. Nejvíce se mi tam líbí krásná příroda a čistý vzduch. Chalupu máme vysoko v horách, takže výhled na okolní krajinu je opravdu okouzlující. Na Šumavu jezdíme v každém ročním období.

Na jaře ráda pozoruji, jak rozkvétají louky, zvířátka vybíhají z nor, a krávy, které se pasou na loukách. Vůně, která se line ze všech stran k naší chalupě, je k nezaplacení. Na louce roste spousta vlčích máků a sluníčko jim dává ten správný lesk. Každému bych přála, aby se podíval na tu krásu.

V létě se chodíme koupat do místního rybníku. Krávy na pastvách leží líně ve stínu pod stromem. Ptáci líbezně zpívají. Když v létě vejdu do lesa, cítím příjemnou vůni jehličí a hub. Těch na Šumavě roste hodně.

Na podzim je to na chalupě okouzlující. Listí opadává ze stromů a šustí pod nohama. Příroda hraje všemi barvami a za naší chalupou všechno září.

Zima je tuhá. Často zapalujeme oheň v krbu a sedáváme u horkého čaje. Ven, když napadne sníh, jdeme si zalyžovat nebo stavíme sněhuláka. Zvířátek venku moc není, pouze sem tam proběhne srnka.

Šumavu miluji v každém ročním období a ráda se sem vracím.

Aneta Divišová

U moře

Moře je místo, kde mnozí lidé rádi tráví svůj čas. Odpočívají a nechávají se unést překrásnou krajinou. Vůně mořské soli krásně provoní okolí. Zářivě bílá pěna, kterou valí vlna moře, posílá dětem mušličky na jejich hrady z písku. Slunce pálí do očí a vypadá jako velký ohnivý kotouč.

Mladík, který zdolává obrovskou vlnu, je na očích všem turistům, včetně těch nejmladších, kteří sní o tom být jako on. Vyčnívající bójky lákají děti, ale starostlivé maminky mají odlišný názor. Potápěči tu také hrají velkou roli, potápějí se do hlubin, kde vylovují překrásné mušle, a pak je prodávají turistům, kteří si je dovážejí domů jako památku a chlubí se rodině.

Animační tým provádí krajinou malé piráty a princezny, prozkoumávají stopy a hledají ztracený poklad.

Lidé, kteří se rozhodli objevovat podmořskou hlubinu ponorkou, si tento výlet náramně užívají, protože sledují hejno ryb, které proplouvá tak rychle, že to vypadalo jako padající déšť. Sledují také přenádherně zbarvené korály, červené, oranžové, béžové, to vše skoro jako duhu. Mezi korály proplouvají až křiklavě zbarvené ryby. Turisty také velice zaujala chobotnice, kterou ne všichni viděli díky jejímu zbarvení. Skrývání zvířat je opravdu zajímavé a ne jenom u chobotnice, ale i rejnok se dokáže perfektně skrýt, až to může být pro některé predátory smrtící.

Krajinu u moře opravdu velmi obdivuji.

.....

Inika Šedivá

Kouzelná příroda

Nejraději trávím svůj volný čas na chatě v lese. Ráda prozkoumávám rozmanitá tajemství přírody. Už z dálky cítím překrásnou vůni jehličí a vítá mě úžasný zpěv ptáků.

Hned pod prvním stromem rostou hříby. Sesbírám je do košíku. Vtom mi však cosi přeběhne přes cestu a schová se v křoví. Jsem zvědavá, proto se jdu podívat blíž. Nic nevidím, a tak pokračuji v cestě. Tvrdá pěšina se mění ve smaragdově zelené mechy. Všude kolem mě roste omamně vonící kvítí, které nelze přehlédnout. O kousek dál je moje oblíbená lavička. Posadím se a pozoruji přírodu kolem sebe. Půvabní motýlci přisedají ke mně. Je to pestrobarevná podívaná. Čiperné včelky létají z květu na květ. Tu se mezi břízami mihla liška a za ní cupitají malá liščata. Míří k potůčku, aby se zchladily. Vyhýbají se velkému mraveništi, ve kterém pilně pracují mravenci. Nosí potravu do

svého úkrytu a opět se vracejí pro novou. Je opravdu veliké teplo a i já jdu k průzračně čistému potůčku. Nelze odolat tomuto ledovému pokušení. Ale vtom vidím další zvířátko. Je to malý ježek, který spěchá za svou rodinkou.

Pomalým krokem odcházím pryč. Začíná se smrákat a moje procházka je u konce. Odcházím zpět k chatě.

.....

Jan Kutílek

Na lanovce

Ráno jsem brzy vstal a vyrazil jsem na sjezdovku. Když jsem nastoupil na lanovku, rozhlédl jsem se a nemohl jsem uvěřit vlastní očím. Uviděl jsem kolem sebe krásnou zimní krajinu. A chtěl bych vám říci, co krásného mám na mysli.

Uviděl jsem chaloupky pokryté krásnou bílou peřinou a stromy zabalené do bílých županů. Když jsem se pořádně rozhlédl, uviděl jsem v dálce zamrzlé vodopády, které vypadaly jako třpytivé rampouchy, po kterých tekla ledová voda. Byla to prostě nádhera. Pak jsem se podíval blíž a uviděl jsem vysoké skokanské můstky, v nichž byly vyryty stopy lyží. Když jsem lanovkou vyjel do výšky, zjistil jsem, že je to opravdu vysoko a že bych se určitě bál jenom rozjet, ale ten pohled mi za to stál. Z té výšky jsem uviděl ještě víc, ale čím výše jste, tím více fouká, takže mi začala být zima.

O chvíli později jsem dojel lanovkou na konec a posadil se do krásného jemného sněhu a udělal jsem v něm svůj obtisk.